

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΑΡΕΙΩΝ ΠΑΓΩΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ιουνίου 1951

D. 200 X 9

Ἀριθ. πρωτ

ριθ. Γνωμοδ. 11

Π ρ ο σ

Τέλος Υπουργεῖον Ιημοσίας Τάξεως

Τμῆμα Νομοπαραγγευαστικού

(Γ' Σεπτεμβρίου 48)

Ἐνταῦθα

Ἐπει τοῦ διέτα τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 2031 Φ11/11 έ.ξ.
ἐγγράφου σας τιθεμένου ἐριτήματος, ἐάν ὁ χρόνος τῆς
ἐκτίσεως τῆς ποινῆς, τῆς πιεβληθείσης δι' ἀποφάσεως Ποι-
νικοῦ Δικαστηρίου, δι' ἔγκλιμα πραχθέν ὑπό τοῦ ἐκτοπισμέ-
νου, διαρκούσης τῆς ἐκτοπίσεώς του ἢ πρὸ αὐτῆς, ὑπολογί-
ζεται εἰς τὸν χρόνον τῆς ποινῆς τῆς ἐκτοπίσεως, ἢ διαιν-
πτεται ἡ ποινή τῆς ἐκτοπίσεως μέχρι τῆς ἐκτίσεως τῆς ιυ-
ρίας ποινῆς διέτα τὸ νέον ἔγκλημα, ἔχομεν τὴν τιμήν νά
γνωμοδίσωμεν ὑμῖν τ' ἀκόλουθα:

Κατὰ τὴν ὅητήν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Ν.Δ. τῆς
25 Φεβρουαρίου 1947 περὶ τιοποιείσεως διατάξεων τινῶν
τοῦ Ν.Δ. τῆς 19 Ἀπριλίου 1924, περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῶν
δημοσίας ἀσφαλείας, ὁ χρόνος τῆς ἐν τῷ φυλακῇ ἐκτίσεως τῆς
ποινῆς, ὑπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον τῆς ἐκτοπίσεως. Εἶναι
πρόδηλον ὅτι ἡ διάταξις αὕτη ἀφορᾷ τὴν ἐκτοπίσιν ἥτις ἐπι-
βάλλεται ὡς διοικητικὸν μέρον ὑπό τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτρο-
πῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ἀρκεῖ δέ διέτα τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ
χρόνου τῆς ἐν τῷ φυλακῇ ἐκτίσεως τῆς ποινῆς, εἰς τὸν
χρόνον τῆς ἐκτοπίσεως νά ἥρξατο ἐκτελουμένη ἡ περὶ ἐκτο-
πίσεως διοικητική ἀπόφασις (γνωμ. Ε.Α.Π. 31/57 π.χ. τομ. 173-12) 56-5000
Η σελ. 113).

Προκειμένου περί έκτοπίσ ας έπιβαλλομένης διάδικτης αποφάσεως, παρατηθεί ούμεν τ' ακόλουθα:

Ο ποινικός κώδιξ τήν του ύτην έκτοπισεν δέν τήν περιλαμβάνει μεταξύ τῶν ταρεπομένων ποινῶν τῶν ἄρθρων 63, 67, 68 καὶ 76 παρ.: αὐτοῦ, προβλέπεται ὅμως αὕτη ὑπό εἰδικῶν ποινικῶν νόμων καὶ έπιβάλλεται ὑπό τικῶν μέν ἐξ αὐτῶν ὑποχρεωτικῶς ὑπό τοῦ Δικαστηρίου, ὡς ὑπό τῶν νόμων ΓΩΛΣΤ. 1911 περί ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας (ἄρθρ. 13), τοῦ Ι.Δ. 14/28 Φεβρουαρίου 1939 περί κώδικος τῶν νόμων τερί φορολογίας οἰνοπνευμάτως (ἄρθρ. 27 παρ. 7), τοῦ Ν.Δ. 743/1970 περί τιμωρίας τῶν παραβατῶν τοῦ νόμου περί ναρκωτικῶν (ἄρθρ. 16) καὶ π., ὑπό ἄλλων δέ δυνητικῶς, ὡς ὑπό τῶν νόμων 1165/1918 περί τελωνεισκού κώδικος (άρθρ. 106), τοῦ ἀναγκ. νόμου 375/36 περί προστασίας τῆς ἔξωτερης ἀσφαλείας τῆς χώρας (άρθρ. 15), τοῦ νόμου 710/1945 περί προστασίας τοῦ 'Εθνικοῦ νομίσματος (άρθρ. 2 παρ. 1), τοῦ Ψηφίσματος Γ/1946 περὶ έκτακτων μέτρων ἀφορώντων τήν δημοσίαν ἀσφάλειαν (άρθρ. 15 παρ. 2), τοῦ ἀναγκ. νόμου 509/1947 περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ Κράτους (άρθρ. 7 παρ. 2) καὶ π., ὡς ποινή, δοθέντος ὅτι περιορίζεται δι' αὐτῆς ἡ προσωπική ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου, παρεπομένη τῆς κυρίας τοινῆς, διατηρηθεῖσα ἐν ἴσχυει διά τοῦ ἄρθρ. 466 Π.Κ. (Α.Π. 226/60 Π.Χ. τέμ. Ι σ. 461, Μπουροπούλου 'Ερμηνεία Π.Κ. τέμ. Α' σέλ. 161 καὶ 182 καὶ τέμ. Γ' σ. 227, γνωμοδοτήσεις Ε.Α.Π. 26/29 Θέμ. Μ. σ. 646, 17/36 Θέμ. ΜΖ σ. 494, 14/40 Θέμ. ΝΑ σ. 652, 8/43 Θέμ. ΝΔ σ. 255, 1/50 Θέμ. ΞΑ σ. 110, 39/52, 19/54, 31/54, 33/59, 27/66 Π.Χ. τέμοι Β. σ. 463, Δ' σ. 316 καὶ 381, Θ' σ. 541 καὶ ΕΣΤ σ. 444, Γαρδίνα

Έγκληματολογία τόμ. Γ' ένδοσις 1965 σ. 232, Βαμβέτσος
Νέου Δίκαιου τόμ. 17/1961 σ. 169 κ. έπ.).

Η διά δικαστικής ἀποφάσεως ἐπιβληθεῖσα ἐκτέπισται,
ἐκτελεῖται εὐθύς μετά τὴν ἔκτισιν τῆς κυρίας ποινῆς
καί ἐν συνεχείᾳ ταύτης. Τοῦτο ρητῶς ἐπιτάσσεται ὑπό τινων
τῶν ὡς ἄνω εἰδικῶν νομιμων, ὡς τοῦ νομού ΓΩΛΣΤ, τοῦ ιώδικος
περὶ φορολογίας οἰνοπνεύματος, τοῦ Ν.Δ. 743/70 περὶ¹
ναρκωτικῶν κλπ., δύναται δι: νά ἐκτελεσθῇ ἢ περὶ ἐκτοπί-
σεως ποινή καί κατά τὸν χρόνο, τῆς ὑφ' ὅρῳ ἀπολύσεως
(γνωμ. Ε.Α.Π. 33/59 π.χ/θ σ. 140).

Εἰς τὸν χρόνον τῆς ἐκτοπίσεως συνυπολογίζεται πᾶσα
στέρησις τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας διά τὴν ἔκτισιν ποινῆς,
ἐπιβληθεῖσης δι' ἑτέραν ἀξιόπονην πρᾶξιν τελεσθεῖσαν πρ
ῆ κατά τὸν χρόνον τῆς ἐκτοπίσεως, ἀρκεῖ μόνον ὃ καταδικα-
σθεῖς νά τελῇ ἥδη κατά τὴν ἔκτισιν τῆς ἐκτοπίσεως τῆς νέας
ποινῆς ἐν ἐκτοπίσει καί τοῦτο διέτι, πληροῦται διά τῆς
κρατήσεως ἐν ταῖς φυλακαῖς καί δή δραστικώτερον, ὃ σημόρος
τῆς ἐκτοπίσεως, ἢ ἔξασφάλισις ἐηλαδῆ τῆς δημοσίας τάξεως
καί ἡ ἡθική βελτίωσις τοῦ ἐκτοπισμένου. Διά τοῦ αὐτοῦ
λόγου συνυπολογίζεται καί ὃ χρόνος υστηλείας τοῦ ἐκτοπι-
σμένου ἐν υδρομομεῖῳ, ὡς ὑπολογίζεται καί διά τὸν
ἔκτιστα τὴν κυρίαν ποινήν. (γνωμ. Ε.Α.Π. 17/36 Θέμ. ΜΖ σ.
494, 29/37 Θέμ. ΜΗ σ. 847, 14/38 Θέμ. ΜΘ σ. 284, 1/50 Θέμ.
ΞΑ σ. 110). Δεῖ συνυπολογίζεται ὅμως εἰς τὸν χρόνον τῆς
ἐκτοπίσεως ὃ χρόνος τῆς κρατήσεως τοῦ καταδικασθέντος, ἐν
ταῖς διά χρέη φυλακαῖς, διά τῆς ἀπότισιν τῶν διά τῆς κατα-
δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιβληθέντων δικαστικῶν ἐξόδων καί
χρηματικῶν ποινῶν, διέτι ἡ ἐκτίπτισις ἐκτελεῖται ἄμα τῆς

νομίμως ἔξοδως τοῦ καταδικασθέντος ἐν τῶν φυλακῶν, νόμιμος δέ εἶναι ἡ ἔξοδος ἐν τῶν φυλακῶν, μετά τῆν πληρωμῆν τῶν ἀνωτέρω ἀπαιτήσεων, δοθέντος ὅτι οὐατά τὴν διάταξιν τοῦ ἄρρενος 59 παρ. 2 τοῦ Ν.Ε.Δ.Ε. (νομ. 4845/1930) ὁ καταδικαζόμενος μεταφέρεται, μετά τῆν ἔκτισιν τῆς ποινῆς του, εἰς τὰς διάχρειν φυλακάς, ἐάν δέν οὐατά τὰ δικαστικά ἔξοδα οὐατά τέλη, τὰς χρηματινάς ποινάς ὡς οὐατά τὰ προστιμά. Μή λαβούσης ἐπομένως χώραν νομίμου ἔξοδου ἐν τῶν ρυλακῶν, δέν ἥρξατο ἡ ἔκτελεσις τῆς ποινῆς τῆς ἔκτοπίσεως. (Γνωμ. Ε.Α.Π. 3/37 Ε.Ε.Ν. τέμ. 2 Δ σ. 236,54/38 Θέμ. ΜΘ σ. 830, 1/50 Θέμ. ΞΑ σ. 110). Τ' αὐτά δέον νά ισχύωσιν οὐατά ἐν περιπτώσει ἐπισχέσεως τοῦ καταδικασθέντος πρὸς πληρωμήν ἀπαιτήσεως ίδιωτου (γνωμ. Ε.Α.Π. 52/28 Θέμ. Μ σ. 206).-

Ἐάν ὅμως ὁ εύρισκόμενος ἐν ἔκτοπίσει, μετήχθη εἰς τὰς διάχρειν φυλακάς, πρὸς ἀπότομον τῶν ἀνωτέρω ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου οὐατά τοῦ ίδιωτου, βτε ὁ χρόνος τῆς εἰς τὰς φυλακάς ταῦτας ορατήσεως του, δέον νά συνυπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον τῆς ἔκτοπίσεως. (γνωμ. Ε.Α.Π. 19/40 Ε.Ε.Ν. τέμ. 2 σ. 377). Ὁ χρόνος τῆς διαιροπῆς ἡ ἀναστολῆς τῆς ἔκτοπίσεως, δι' οἰονδήποτε λόγουν, δέν ὑπολογίζεται εἰς τὴν διάρκειαν τῆς ἔκτοπίσεως (ἀνωτέρω γνωμοδοτήσις Ε.Α.Π. 17/36 οὐατά 19/40),

Τέλος δέον νά λεχθῇ ὅτι ἐάν συναντηθῶσιν ἐν τῇ ἔκτελεσι δικαστική οὐατά διοικητική ἔκτισις συνεπίδονται (ἀνωτέρω γνωμ. Ε.Α.Π. 29/37).-

Μετά τι τῆς

‘Ο ‘Αντεισιγγελεύς

Xενηγός ουτός

Χρ. Μουσ. ἀκης